

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 642/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Споменке Зарић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ђорђе Пендић, адвокат из ..., против противника предлагача ВВ из ..., чији је пуномоћник Сања Станковић, адвокат из ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 730/18 од 15.11.2018. године, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 730/18 од 15.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 730/18 од 15.11.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прибоју Р1 13/2016 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке, подељена је заједничка имовина предлагача АА и ББ и противника предлагача ВВ, која се састоји из породичне стамбене зграде број ... и то приземља породичне стамбене зграде број ..., која се налази на кп.бр. ..., уписана у ЛН бр. ... КО ..., на начин ближе описан у изреци, а истим ставом деобничари и то предлагач АА и противник предлагача ВВ су овлашћени на чинидбе ближе одређене у изреци. Ставом другим изреке, утврђено је да је предлагач деобничар ББ, свој удео од 1/3 непокретности ближе одређене у изреци решења поклонила предлагачу АА и противнику предлагача ВВ на једнаке делове. Ставом трећим изреке, уређен је начин коришћења заједничке непокретности предлагача АА и противника предлагача ВВ на начин ближе одређен у изреци решења. Ставом четвртим изреке, одређено је да предлагач АА и противник предлагача ВВ имају право да за редовно одржавање објекта – породичне куће на кп бр. ... КО ..., користе појас земљишта око објекта куће ширине 1,2 метра у који би могла да се постави радна скела. Ставом петим изреке, утврђено је да је предлагач деобничар ББ свој деобни удео од 1/6 идеалног дела непокретности ближе одређене у том ставу изреке уступила предлагачу АА. Ставом шестим изреке, обавезан је противник предлагача ВВ да предлагачу АА плати трошкове ванпарничног поступка од 37.053,43 динара.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 730/18 од 15.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Прибоју Р1 13/16 од 01.02.2018. године.

Против решења другостепеног суда противник предлагача је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ради уједначавања судске праксе и разматрања правног питања у интересу равноправности грађана.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији нису основани.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Побижаним решењем одлучено је о физичкој деоби непокретности на којима су учесници били сувласници, као и о начину коришћења наведених непокретности. Ревизијски наводи су усмерени на разрешење чињеничних питања у овој првеној ствари, као и правилност примене материјалног права, што није разлог прописан чланом 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, тумачење појединих законских одредаба не представља разлог за примену члана 404. ЗПП о изузетној дозвољености ревизије, а уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији другачије одлучено него у овој правној ствари, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за физичку деобу поднет је 24.10.2016. године, а у предлогу није наведена вредност предмета физичке деобе, нити је та вредност одређена до окончања поступка пред првостепеним судом, а такође није одређена ни наплаћена судска такса.

Како вредност предмета физичке деобе није означена, у том случају се примењују одредбе Закона о судским таксама, који у Тарифном броју 10, прописује да за предлог да се спроведе деоба заједничке ствари или имовине, за одлуку по предлогу за деобу, за жалбу против одлуке по предлогу, плаћа се по 1.900,00 динара. То значи да је вредност предмета физичке деобе у овој правној ствари 1.900,00 динара, што је испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, тако да ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези са члановима 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић